

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 36/20
Luksemburg, 26 marca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-66/19
JC / Kreissparkasse Saarlouis

Umowy kredytu zawierane z konsumentami muszą wskazywać w sposób jasny i zwięzły sposób obliczania terminu na odstąpienie od umowy

Nie wystarczy, aby w odniesieniu do informacji obowiązkowych, których przekazanie konsumentowi określa początek biegu terminu na odstąpienie, umowa odsyłała do przepisu krajowego, który sam odsyła do innych przepisów krajowych

W 2012 r. konsument zawarł z instytucją kredytową, Kreissparkasse Saarlouis, umowę kredytu na kwotę 100 000 EUR, zabezpieczoną prawem rzeczowym na nieruchomości, o stałej, określonej do dnia 30 listopada 2021 r. stopie procentowej w wysokości 3,61% rocznie.

Umowa kredytu przewidywała, że kredytobiorca ma 14 dni na odstąpienie od niej oraz że termin ten rozpoczyna bieg po jej zawarciu, ale nie przed otrzymaniem przez kredytobiorcę wszystkich informacji obowiązkowych wskazanych w określonym przepisie niemieckiego kodeksu cywilnego. Umowa nie wymieniała tych informacji, których przekazanie konsumentowi określało jednak początek biegu terminu na odstąpienie od umowy. Ograniczała się do odesłania do przepisu prawa niemieckiego, który sam odsyłał do innych przepisów prawa niemieckiego.

Na początku 2016 r. konsument oświadczył Kreissparkasse, że odstępuje od umowy. Kreissparkasse uznała, że prawidłowo poinformowała konsumenta o jego prawie do odstąpienia i że termin do skorzystania z tego prawa już upłynął.

Landgericht Saarbrücken (sąd krajowy w Saarbrücken, Niemcy), do którego wystąpił konsument, zmierza do ustalenia, czy ów konsument został prawidłowo poinformowany o okresie, w którym mógł skorzystać z prawa do odstąpienia. Sąd ten zwrócił się więc do Trybunału Sprawiedliwości o wykładnię dyrektywy w sprawie umów o kredyt konsumencki¹.

Landgericht Saarbrücken znana jest okoliczność, że dyrektywa ta stanowi, iż nie ma zastosowania do umów o kredyt zabezpieczonych prawem rzeczowym na nieruchomości, takich jak będąca przedmiotem sporu. Jednakże, ponieważ ustawodawca niemiecki postanowił skorzystać z możliwości zastosowania ustanowionego przez dyrektywę uregulowania również do takich umów, Landgericht Saarbrücken uznał, że odpowiedź Trybunału jest niezbędna do rozstrzygnięcia sporu. Zdaniem Trybunału jego odesłanie ma uzasadniony charakter dla zagwarantowania jednolitej wykładni przepisów niemieckich.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku **Trybunał stwierdził**, że dyrektywę, której cel polega na zapewnieniu konsumentom wysokiego poziomu ochrony, należy interpretować w ten sposób, że **umowy o kredyt konsumencki powinny w sposób jasny i zwięzły określać sposób obliczania terminu na odstąpienie od umowy**. W przeciwnym razie skuteczność prawa do odstąpienia od umowy² zostałaby poważnie osłabiona.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66; sprostowania: Dz.U. 2009, L 207, s. 14; Dz.U. 2010, L 199, s. 40; Dz.U. 2011, L 234, s. 46).

² Zgodnie z dyrektywą, jeżeli konsument korzysta z prawa do odstąpienia od umowy, to bez nieuzasadnionej zwłoki, a najpóźniej w ciągu 30 dni kalendarzowych od wysłania kredytodawcy powiadomienia o odstąpieniu, spłaca on kredytodawcy kapitał oraz odsetki od kapitału należne od dnia wypłaty kredytu do dnia spłaty kapitału. Odsetki wylicza

Co więcej, dyrektywa stoi na przeszkodzie temu, by w odniesieniu do informacji obowiązkowych, których przekazanie konsumentowi określa początek biegu terminu na odstąpienie od umowy, umowa kredytu odsyłała do przepisu krajowego, który sam odsyła do innych przepisów prawa danego państwa członkowskiego.

W przypadku bowiem takiego odesłania kaskadowego konsument nie jest w stanie na podstawie umowy ani określić zakresu swojego zobowiązania umownego, ani skontrolować, czy wszystkie wymagane elementy znajdują się w zawartej przez niego umowie, ani tym bardziej sprawdzić, czy termin na odstąpienie od umowy, którym może dysponować, rozpoczął bieg.

W omawianej sprawie Trybunał stwierdził, że zawarte w spornej umowie odesłanie do przepisów niemieckich nie spełnia wymogu polegającego na poinformowaniu konsumenta w sposób jasny i zwięzły o okresie, w którym można skorzystać z prawa do odstąpienia od umowy, oraz o innych warunkach korzystania z tego prawa.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

się na podstawie uzgodnionej stopy oprocentowania kredytu. W przypadku odstąpienia od umowy kredytodawcy nie przysługuje od konsumenta żadna inna rekompensata, z wyjątkiem rekompensaty bezzwrotnych opłat wniesionych przez kredytodawcę na rzecz organów administracji publicznej.